

२२ शब्दः

मसी १५ भरणी १६ धारणी १७ गोणी १८ रोहिणी १९ रमणी २० मणी २१ वैष्णा २२ वाणी २३ वसा २४ वेणी २५ रीढा २६ गङ्गा २७ तरङ्गिणी २८ कन्दली २९ लहरी ३० नारी ३१ रामा ३२ भेरी ३३ वसुन्धरा ३४ काली ३५ कराणी ३६ चासुका ३७ चडा ३८ रक्षा ३९ तुला ४० मही ४१ ॥ *। अथ संख्तप्राज्ञतत्त्वैवज्ञिकमश्वदः। जल १ पल २ पल ३ नदी ४ वारि ५ कौलाल ६ झूल ७ वस ८ पलक ९ डुङ्गल १० लिङ्ग ११ मनोर १२ कुल १३ चिल १४ कमल १५ चौर १६ तुच्छ १७ राजीव १८ वौर १९ हळ २० रजत २१ कुटीर २२ दाढ़ २३ लाल २४ पटीर २५ कारण २६ रोहण २७ पेल २८ कुहर २९ अवर २० मन्दिर २१ कुट्टमल २२ मण्डल २३ तामरस २४ कुण्डल २५ अङ्गद २६ पुर २७ अरविन्द २८ लोह २८ अङ्ग २० तङ्गाग २१ करण २२ कुल २३ तोरण २४ मरण २५ तुङ्ग २६ अलम २० आगार २८ भाहुर २१ ॥ *। अथ संख्तप्राज्ञतत्त्वमिक्षियापदानि। भव १ देहि २ गङ्ग ३ संहर ४ कुरु ५ चोरय ६ मारय ७ अवगङ्ग ८ अवलोकय ९ अविनय १० खार ११ ॥ *। अथ विरोहुपुणिङ्गश्वदः। गीहार १ घार २ घरिण ३ घङ्ग ४ घर ५ अहुहार ६ कौवास ७ काव ८ इह ९ नारद १० विंह ११ शह १२ शेष १३ अहि १४ हृष १५ चनवार १६ इहि १७ इह १८ नाग १९ इक्कीर २० विस्तर २१ शरहन २२ चन्द्रकाल २३ श्वङ्गार २४ वागर २५ तहाग २६ जलाशय २७ चाग २८ हृष्ण्य २९ तचक ३० खन ३१ चत २२ दीक्षित ३२ अच ३३ नाराच ३५ काच ३६ कच ३७ कौचक ३८ चचरौक ३९ चाचक ४० चारू ४१ गच ४२ चक ४३ काव ४४ घोक ४५ चंहार ४६ सारस ४७ देव ४८ अरि ४९ रवाच ५० चाल ५१ कङ्कल ५२ काल ५३ कलि ५४ गेल ५५ खल ५६ अनल ५७ अक ५८ विङ्गल ५९ कल्प ५० कर ६१ शहर ६२ कोर ६३ हीर ६४ लहिं ६५ केश ६६ गह ६७ केशव ६८ देश ६९ लेश ७० आगह ७१ वश्व ७२ धनञ्जय ७३ खङ्गरीट ७४ कौट ७५ अचि ७६ कराटक ७७ कठाह ७८ कठाच ७९ चक ८० दक ८१ अङ्ग ८२ यश ८३ चक्र ८४ अङ्गिक ८५ यक्ष ८६ यत ८७ रक्षा ८८ अन्वक ८९ धराघर ९० धीर ९१ धीर ९२ नाचीर ९३ नाराय ९४ चक्ष ९५ हृषीकेश ९६ ॥ *। अथ विरोहुपुणिङ्गश्वदः। गङ्गा १ गौता २ खती ३ खीता ४ विहि ५ लन्धा ६ महा ७ गया ८ आशौः ९ काशी १० निशा ११ नासा १२ कलि १३ शान्ति १४ दवा १५ रसा १६ आर्दा १७ विशा १८ हरिदा १९ डक २० दाचा २१ लाचा २२ इति २३

शब्दनः

इति २४ छाया २५ चाया २६ कथा २७ काला २८ धानी २९ राजि ३० रति ३१ गति ३२ कन्धरा ३३ धारणा ३४ धारा ३५ तारा ३६ कारा ३७ जरा ३८ धरा ३९ चाचि ३० राचि ३१ रचनी ३२ अर्णि ३३ खीर्णि ३४ कच्चा ३५ तटी ३६ नटी ३७ नारी ३८ चारी ३९ दरी ४० दारी ४१ वटिका ४२ खटिका ४३ जटा ४४ कदा ४५ रक्षा ४६ शिखा ४७ संखा ४८ कालिदी ४९ कलिका ५० कला ५१ काली ५२ कराणी ५३ दुर्गा ५४ ॥ *। अथ विरोहुपुणिङ्गश्वदः। चरण १ करण २ चक ३ चक्र ४ चक्ष ५ तक ६ रजत ७ शत ८ शूरीर ९ और १० नीर ११ अचि १२ तीर १३ धन १४ कनक १५ निधान १६ थान १७ लन्धान १८ दान १९ नजिन २० नगर २१ गाच २२ छन्द २३ नेच २४ अश्चि २५ दाच २६ आलिङ्ग २७ खान २८ शिर २९ चरिच ३० जल ३१ खाल ३२ खाल ३३ चिच ३५ कौवाल ३६ खाल ३७ खालक ३८ नाल ३९ देच ३० लिङ्ग ३१ अङ्ग ३२ जावय ३३ हिरण्य ३४ लेच ३५ अङ्ग ३६ अजिन ३७ वाज ३८ अङ्ग ३९ दाटक ४० आनन ४१ कानन ४२ दाटक ४३ नाटक ४४ नाच ४५ तेज ४६ चेल ४७ इसातल ४८ अदन ४९ ददन ५० ज्ञान ५१ निदान ५२ इधि ५३ चन्दन ५४ अचर ५५ लचन ५६ जन ५७ इध ५८ इधि ५९ इध ६० इधि ६१ इधि ६२ इधि ६३ चन्द्र ६४ अचर ६५ लचन ६६ जन ६७ इध ६८ इध ६९ इध ७० इधि ७१ इधि ७२ ॥ *। अथ विरोहुपुणियापदानि। आश्चर्य १ अक्षिं २ चकाच्छि ३ निवृति ४ इवति ५ आश्रयति ६ क्लीडति ७ आयति ८ अवैति ९ आचते १० आति ११ वहति १२ आदाधति १३ चलति १४ शेति १५ गङ्गति १६ यच्छति १७ इच्छति १८ नवतिं १९ आयाति २० इन्नि २१ इहते २२ अश्वाति २३ ज्ञाति २४ दधाति २५ याति २६ जयति २७ इच्छति २८ करोति २९। इति चकिकच्छकतासां १ खावके २ खुसम् ॥

शब्दकारः, चि, (शब्दं करोतीति । च + अच् । “न शब्दऽप्तोककलहगायति ।” ३ । २ । ३४ । इति टप्पितिविषः ।) शब्दं करोति च । यथा, “सतामहस्तरं पश्ची वैरकारं नराश्रमम् । इच्छुः कलहकारोऽप्ती शब्दकारः पपात खम् ॥” इति भद्रौ ५ खमः ।

शब्दयहः, उः, (शब्दं यज्ञावनेति । यह + “यहुडनिचित्तमच ।” ३ । ३ । ५८ । इति अप् ।) कर्णः । इवमरः । शब्दस्य ज्ञानस्य । शब्दनः, चि, (शब्दं कर्तुं शौलमस्य । शब्द + “चलनश्वद्यार्थादकर्मकाद्युत ।” ३ । २ । ४१ । इति तच्छैषु युक्त ।) शब्दकर्ता । तत्पर्यायः । रवयः २ । इवमरः । (शब्द + भावे लूट ।) शब्दमाच्छि, लौ ।

शमः

शब्दमेदौ, [न] उः, (शब्दमशुल्लभ मेत्तुं शौलमस्य । भिद्व + शिविः ।) अच्छुनः । इति चिकाक्षप्रेषः । पायुः । इति केचित् ॥ वायविशेषः । इति रामायणम् ॥

शब्दवेधी, [न] उः, (शब्दमशुल्लभ वेहुं शौलमस्य । विद्व + शिविः ।) अच्छुनः । इति धन्द्यः । इति वायविशेषः । यथा,— “लब्धशब्देन कौशल्ये कुमारेण धृश्यता । कुमारः शब्दवेधीति मया पापमिदं लतम् ।” इति वाल्मीकीये रामायणे ६३ अध्यायः । शब्दवेधी इत्येवं लब्धकीर्तिमेति यावत् । इति तद्वीका ॥

शब्दाधिकारं, लौ, (शब्दम्भाषिकारं भाष्याभ्यानम् ।) कर्णः । इति उभयचक्रः । शम, उ भ य इट् श्रमे । इति चकिकच्छकम् । (इवा०-पर०-चक०-सेट् । लौविट् ।) उ, श्वेतिवा शान्त्वा । भ य, श्वास्ति । इट्, अश्वमतु अश्वमौत् । पुषादित्वानित्वं इवत्यै । श्रमः शान्तीभावः । श्वासाम इट्यापि विना इवायिरिति रहुः । श्रम इति पदस्य अनन्तस्यापि चम्भे शान्तीकरणीयमिति श्वातुप्रदीपः । ‘वरेव श्वमितुं लोकान्वं दद्युं’ हि तत्त्वः । इति कुमारवभावम् ।

‘वरेव विश्वाधिपतिदिवौक्षयाम् ।’ इत्यादावनेकार्थात् श्वलेत्वर्थः । वा श्रम यम इत्यत्र वायव्यस्य वयस्यावाचित्वादस्य चौ जित्वं इत्यः श्रममति । इति इवांदावः । श्रम, उ क च आलोचे । इति चकिकच्छकम् । (चुरा०-आला०-उभ०-इति केचित्-चक०-सेट् ।) आलोचः प्रविष्टानम् । वा श्रम यम इत्यत्र वायव्यस्य वयस्यावाचित्वात् अस्य खार्ये चौ इत्याभावः । उ क, श्वासयते कार्यं सधौः । च, श्वासयति श्वासयति । ‘निशामय तदुत्पत्तिं विच्छराहदतो मम ।’ अथमानेपदीकरने । इति इर्गाहावः । श्रमः, उः, (श्वयत इति । श्रम + चक्षेति वज्ञनोदातीपदेष्यति उहुभावः ।) श्राविः । इवम् । (यथा, राजतरङ्गिण्याम् । ४ । ३८ । “विरागश्वेतमयितात् तस्य चित्तमहोदयेः । प्रकोपकालकूटस्य पश्चात् श्रमसुधोदयात् ।”) मोक्षः । इति चिकाक्षप्रेषः । पायिः । इति श्रमशब्दटीकार्या रामायमः । उपचारः । इति राजिर्वैदृतः । अन्तरिक्षयित्वैः । इति वैद्यानसादः । अन्तःकरणसंयमः । इति भगवद्गीतादश्माभायस्य ४ लौकटीकार्याम् शौधरखामी । (यथा, गोतायाम् । १० । ४ ।) “बुद्धिर्गान्मसंमोहः ज्ञामा सब्दं दद्युः श्रमः ।” विज्ञेपककर्मापरमः । इति चकित्वेषः । यथा-यत्वा इत्यनियत्वैः । यथा, भागवते । ३ । ३ । ४ । “सद्यं श्वास्य श्वमिति श्वामाय ।” इति श्वमिति श्वामाय । श्वमो भगवत्तेष्वै यत्वस्याद्याति चंचयम् ।